

Tscherning: Jeg skulde ikke være saa ubeslæben, hvis jeg ikke maatte tillægge mig en vis Kundskab til disse Forhold, som maaskee intet af de øvrige Medlemmer er i Besiddelse af. Naar den ærede Minister siger, at han, naar Forhold af den Art blive ham meddeelte, ganske vist skal skrive ind, maa jeg bemærke, at han er Overtillingsmand med Hensyn til samtlige Borgerkorps her i Kjøbenhavn, og at man, naar man er Tillingsmand med et hvilket-somhelst Korps, til visse Tider lader sig meddele fuldstændige Styrkelister, som angive hver enkelt Person, der er i Korpsen, om han er behørig øvet, om han er tilstede, om han har gjort Tjeneste etc. Der vil altsaa i en saadan Liste findes angivet Permitterede, og det vil staae til Justitsministeren at faae at vide, i hvor lang Tid og under hvilke Omskændigheder Permissionen er givet. Naar den høitærede Minister havde holdt den ham paahvilende Kontrol med dette Korps, havde han for længe siden vidst, at det ikke eksisterede, og han havde da ikke behøvet at lægge Raad op indenfor Ministeriets egne Grændser for at faae at vide, hvad Enhver veed, at dette Korps er en imaginær Størrelse, der misbruges til mangsolvige Ting, som ikke burde finde Sted. Jeg havde ikke igjen idag begyndt paa denne Sag, naar ikke den ærede Minister havde ladet gaae saa lang Tid hen, siden Sagen sidst blev berørt — og da blev den ikke bragt frem af mig — uden at der er steet Noget, og i en Tid som vor kan og bør der hurtigt skee Noget med Hensyn til Ting, der ere saa let udsørlige. Der er den store Banffelighed ved vor Lovgivning om alle disse Sager, at der findes Bestemmelser, som sige, at dette skal gjælde for Krig og hiint for Fred, men hidtil har Ingen uden Tjenden bestemt, at vi vare i Krig. Saa snart vi paa Grund af Tjendens Bevægelser imod os antog, at vi vare i Krig, burde der derom udgaae en almindelig Kundgjørelse, som sagde: Nu er der Krig, og alle de Bestemmelser i Lovgivningen, som støtte sig derpaa, træde nu i Kraft. Det er en dobbelt Forsøm-

melse, at dette ikke er steet, først fordi de Love, som det er af Bigtighed blive udøvede rigtigt i Krig, forskjellig fra deres Udøvelse i Fred, ikke kunne blive udøvede rigtigt, og dernæst fordi man bør paaminde os, at ganske andre Myndigheder pludselig kunne træde i Kraft og gribe ind, hvis de ansee det nødvendigt af Hensyn til Krigsforholdene. Det er vigtigt, at vi her i Kjøbenhavn faae at vide, at vi ikke ere i Fred, skjøndt der kun føres Krig i Slesvig og Sylland, og det er en stor Feil, at det ikke er steet.

N. Andersen: Jeg kan ikke finde andet, end at den Fremgangsmaade, der tilsigtes ved dette Lovforslag, er hensigtsmæssig og billig. Indkaldelsen af det 21aarige Mandstak vil være mindre søelig end Indkaldelsen af et Mars ældre Mandstak af den gamle Forstærkning. Men for det Tilfælde, at det foruden disse Folk skulde blive nødvendigt at indkalde endnu flere, tror jeg, at det vilde være ønskeligt, om den høie Regjering vilde være betænkt paa at indkalde de tilbageværende Friloddsfolk, fremfor at tage til den gamle Forstærkning. De tilbageværende Frilodsmænd ere Folk paa 27 a 28 Aar og derover, der for største Delen ere unge, og det vilde være mindre trykkende at tage disse end at tage flere af de gamle Forstærkningsmænd, der næsten alle ere Familiefædre og Familieforsørgere. Jeg tror, det vil være meget ønskeligt, om den høitærede Justitsminister vilde under denne Forhandling fremkomme med en Udtalelse om, hvad der i saa Tilfælde muligt maatte tilsigtes.

Justitsministeren: Jeg skal bemærke, at der ikke er Tale om at indkalde flere af Forstærkningen, men at det derimod er Bestemmelsen at indkalde Frilodsmændene for 1857, 58 og 59.

Da ikke flere forlangte Ordet, sattes Lovudkastets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 68 St.